

lemmer, interessant at høre, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen netop fremhævede Nr. 2 af dem, dersiger, at skønt han er uenig med Dr. Hindhede, vil han alligevel anbefale ham ud fra den Forudsætning, at Sandheden plejer at ligge i Midten, og det er jo den, der skal findes. Han er altsaa ikke enig med Dr. Hindhede, han har den modsatte Opfattelse, men han indrømmer, at Sandheden plejer at ligge midt imellem. Vi skal altsaa give disse store Bevillinger i det Haab, at det, fordi Sandheden plejer at findes i Midten, ogsaa en Gang i Fremtiden skal vise sig at være Tilfældet her.

Saa sagde det ærede Medlem videre, at det er et godt Træk hos danske Videnskabsmænd, at de kan anerkende Dr. Hindhede uden at være enige med ham. Men er Forholdet, naar man skal sige det med det rigtige Ord, ikke det, at det er et godt Præg hos danske Videnskabsmænd, at skønt de er uenige om mangt og meget, ja, næsten om alt muligt, er der en Ting, de godt kan enes om, nemlig at modtage Statstilskud? Det er netop Sagen uden Spor af fremmed Pragt.

Der er een Ting af det, det ærede Medlem Hr. Rode sagde, som ubetinget er rigtig, nemlig at Tiden er vanskelig. Men jeg tror blot ikke, at det enkelte Menneskes Arbejde og Indsats er afhængig af Statens Tilskud. Den virkelig personlige Dygtighed, Lysten til Arbejde og Energi skal nok vide at bane sig Vej, uden at man behøver disse Tilskud. Jeg tror ikke, de fremmer Energi og Arbejdslysten.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det er jo vanskeligt at gøre saglige Bemærkninger, da hans Indvendinger ikke havde noget med Saghed at gøre. Det ærede Medlem var saa elskværdig at slaa fast, at jeg slet ingen Forstand har paa dette Spørgsmaal, og det har jeg egentlig ikke noget imod; naar det ærede Medlem i Forvejen har slaaet fast, at der er ingen Rigsdagsmand, der har Spor af Forstand paa det, har det ærede Medlem jo taget sig selv med, vi staar da paa lige Fod, og saa kan vi med den Smule Forstand, vi har, alligevel snakke en lille Smule om Tingene. Det ærede Medlem sagde, at Dr. Hindhedes Teorier havde været Grundlaget for Ernæringen under Krigen. Men er det nu rigtigt, at det var Dr. Hindhedes Teorier,

der var Grundlaget for Rationeringen? Jeg tror ikke, man kan paastaa det. Forholdet var dog det, at det var Produktionen plus Tilførslerne plus de Lagre, vi laa med, der var Grundlaget for Rationeringen og bestemte dens Størrelse. Det er saa lige til. Det fremhæves, at vi f. Eks. har været klogere end Tyskerne, og vor Klogskab skulde have bestaaet i, at vi lod Svinene passe sig selv, medens de ikke har gjort det i Tyskland. Men denne Sammenligning kan man slet ikke drage. I Forhold til Befolkningsmængden har man i Tyskland et Antal Svin, der er minimalt i Sammenligning med det, vi har her i Landet. Noget andet er, at naar man beslægtlægger Høsten, Kornproduktionen af de forskellige Sorter, og bruger den til Brød, Mel og Gryn til Menneskenes Ernæring, følger det af sig selv, at der ikke er noget tilovers til Svinene.

Fraenkel: Ogsaa jeg vil nødig have, at det ærede Medlem Hr. Hauges Bemærkning om Universitetets Autoritet i Forhold til den enkelte selvstændige Forskers skulde staa uimodsiget. Nogle af de mest fremragende Aander, Verden har kendt, har været bandlyst af Universiteterne. En Galilæi maatte forsmædelig afbøde, hvad han havde sagt, fordømt bl. a. af Universitetet; en Kopernikus kunde takke sin Gud for, at han tog ham til sig, inden han fik udgivet sin Bog, og saadan kunde man blive ved. Vort Universitets Autoritet har gjort en, hvad hed han, Cook til Æresdoktor — det kan være, han havde nogen Ære af det; jeg tror ikke, Universitetet havde nogen —, og det har gjort en Hr. Birck til Professor. Hvis ærede Medlemmer tror, at nogen Nationaløkonom, som betyder noget, i dette Øjeblik vil mene, at den nationaløkonomiske Autoritet ligger hos Universitetet, tager de meget fejl.

Rode: Den Udlægning, det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard gav af mine Ord om, hvad Videnskaben i Danmark fortjener Ros for, kan jeg ikke anerkende. Det, jeg har rost de Videnskabsmænd, som er traadt frem i denne Sag, for, er dette, at de, skønt den officielle Videnskab tidligere vendte sig mod Dr. Hindhedes Undersøgelser, dog har forstået at se ganske uhildet og objektivt paa det Arbejde, der er foretaget, og skønt de paa visse Punkter ikke kan